

Sygn. akt VU 1061/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant st. sekr. sądowy Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy z wniosku M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rekompensatę

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 19 października 2016r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 1061/16

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 19 października 2017 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił M. K. prawa do rekompensaty, powołując się na brzmienie przepisu art. 21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych. Organ rentowy wskazał, że zgodnie z tym unormowaniem rekompensata nie przysługuje osobie, która ma prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Od powyższej decyzji wnioskodawczyni M. K. złożyła odwołanie, w którym wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji przez organ rentowy i ustalenie jej prawa do rekompensaty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powielając argumentację z uzasadnienia zaskarżonej w sprawie decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. urodziła się w dniu (...) (okoliczności niesporne).

W dniu 21 lutego 2011 roku M. K. złożyła wniosek o przyznanie jej wcześniejszej emerytury. Decyzją z dnia 9 marca 2011 roku ZUS odmówił wnioskodawczyni przyznania emerytury, z uwagi na nie spełnienie warunków określonych w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS tj. nie rozwiązania przez nią stosunku pracy (dowód: wniosek o emeryturę k. 1-5, decyzja ZUS z dnia 9 marca 2011 r. k.23 akt emerytalnych plik I).

W dniu (...) roku wnioskodawczyni złożyła ponownie wniosek o przyznanie jej prawa do wcześniejszej emerytury. Decyzją z dnia 11 lipca 2011 roku, ZUS **przyznał wnioskodawczyni prawo do wcześniejszej emerytury od**

dnia (...) roku, jednocześnie ją zawieszając, z uwagi na kontynuację przez nią zatrudnienia (dowód: wniosek o emeryturę k. 1-5, decyzja ZUS z dnia 11 lipca 2014 r. k.12 akt emerytalnych plik II)

W dniu 19 września 2016 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o emeryturę powszechną z rekompensatą wraz z wnioskiem o wyliczenie jej ponownie kapitału początkowego (dowód: wniosek z załącznikiem k.1-4 akt emerytalnych plik III).

Decyzją z dnia 19 października 2016 roku ZUS przyznał M. K. emeryturę powszechną od dnia (...) (...) roku tj. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Wypłata emerytury została zawieszona, z uwagi na kontynuowanie przez wnioskodawczynię zatrudnienia. Jednocześnie organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do rekompensaty wskazując, że rekompensata nie przysługuje osobie, która ma prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (dowód: decyzja z dnia 19 października 2016 roku akt emerytalnych plik III).

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył, co następuje:

odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 664), zwanej dalej ustawą, rekompensata, o której przyznanie wnosi wnioskodawczyni, jest odszkodowaniem za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej. Rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat (art. 21 ust. 1 ustawy).

Stosownie do treści art. 21 ust. 2 powołanej ustawy rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W myśl art. 23 ust. 1 ustawy ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę, a stosownie do ustępu 2 art. 23 ustawy rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Z przepisów tych wynika, po pierwsze, że skoro rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, a zgodnie z art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1383) kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, za których były opłacane składki na ubezpieczenia społeczne przed dniem 1 stycznia 1999 roku. A zatem warunek sformułowany w art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS, obliczonej według formuły zdefiniowanego świadczenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 17 grudnia 2015 roku, III AUa 717/15). Po drugie zaś, z przepisu art. 23 ust. 2 ustawy wynika, że rekompensata nie jest samodzielnym świadczeniem wypłacanym z zasobów systemu ubezpieczeń społecznych tak, jak emerytura. Jako kwota pieniężna ustalana w sposób przewidziany w art. 22 ustawy o emeryturach pomostowych jest dopisywana przez ZUS ubezpieczonemu do kwoty kapitału początkowego, czyli zwiększa ona wartość kapitału początkowego i wpływa na wysokość emerytury (por. G. Gudowska, K. Ślęzak (red.), Ustawa o emeryturach pomostowych, Komentarz, Warszawa 2013). Z tego też względu przepis art. 23 ust. 1 ustawy dla przyznania prawa do rekompensaty wymaga złożenia przez ubezpieczonego wniosku o emeryturę, przy czym chodzi tu o emeryturę z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że ***decyzją z dnia 11 lipca 2011 roku ZUS przyznał ubezpieczonej prawo do wcześniejszej emerytury od dnia (...) roku.*** Tym samym przed osiągnięciem podstawowego wieku

emerytalnego nabyła prawo do emerytury z FUS obliczonej według formuły zdefiniowanego świadczenia, co wyklucza przyznanie jej prawa do rekompensaty.

Dodać należy, że przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych, regulujące między innymi kwestię nabycia prawa do emerytury pomostowej, mają charakter bezwzględnie obowiązujący, a ich rozszerzająca wykładnia nie jest dopuszczalna. Wnioskodawca nabywa prawo do określonego świadczenia tylko i wyłącznie w takim przypadku, gdy spełnia wszelkie przewidziane przez ustawodawcę wymogi. Względy pozanormatywne związane z zasadami współżycia społecznego oraz sprawiedliwości społecznej nie mogą stanowić podstawy wydania przez organ rentowy decyzji o przyznaniu prawa do świadczenia (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 18 września 2013 roku, III AUa 134/13).

Dlatego też, fakt zawieszenia wnioskodawczynie wypłaty wcześniejszej emerytury (do której prawo nabyła z dniem (...) roku), z uwagi na kontynuację przez nią zatrudnienia, nie może wyłączać stosowania art. 21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych. Wskazać należy, że celem rekompensaty jest złagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach. Z prawa tego wnioskodawczynie skorzystała składając w dniu (...) roku wniosek o przyznanie jej prawa do wcześniejszej emerytury i nabywając decyzją ZUS z dnia 11 lipca 2011 roku prawo do wcześniejszej emerytury. To właśnie to nabycie prawa do wcześniejszej emerytury stanowi przesłankę negatywną przyznania prawa do rekompensaty.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.